

A silhouette of an archer in the lower-left corner, drawing a bow. The archer's hands and the bow are dark against a solid teal background. The bow is curved, and the string is taut. The archer's head is tilted back, and the arrow is pointed upwards and to the right.

TÓNY TISOVÉHO LUKU

Ivo Tomášek

Ivo Tomášek

TÓNY TISOVÉHO
LUKU

Vážená čtenářko, vážený čtenáři!

Vítejte v mém soukromí, které se skládá z průřezu dosavadních, nepravidelných snah po smysluplném využití papíru.

Sáhodlouhého úvodu netřeba; často bývá předzvěstí malé obsažnosti díla.

Čtenář má mít možnost se řídit vlastními pocity, představivostí a vkusem.

Přeji Vám pohodové chvíle ve společnosti písmenek, kterým jsem se snažil dát duši.

I.T.

Jsem střelec z tisového luku
hráčem melodie tětivy
sen dávných kluků
získaný při křtu – pro Ivy

BÁSNĚ

jsou barvy života
s utajenou melodií
vidění světa šestým smyslem
uchopí, co kolotá
tasí meč na Harpyji
spí s tulákem pod převisem
Někdy se slova rozutečou
záhy zabloudí
svoláváš na ně blesky, hromy
když se vlečou
opilcovými kroky v podloubí

Popel je hned
však dlouho rostou stromy

NEVYMÁJTE DLUHY

na básnicích
oněmělých
z propasti slov
pouťových koktejlů
míchaných
od oka
žebráky
právě posazenými
na koně
Blázni a básníci
nezakrývají
královu nahotu
recyklují duhovými barvami
rezavá, pokroucená slova
Plaší koně apokalyptickým jezdcům

KOUSEK OD DALEKA

Daleko
nebo
jen kousek od daleka
čeká
Možná
jen kousíček
od blízka
Ptá se
To nejde
aby to šlo

Jde to
jinak se ztrácíme
někomu
všem
sobě

NIRVÁNA

Chytáme štěstí
na třpytku
leccos lesklého se hodí
kousek od falše
je šejdír
pokládán za proroka

Pravda prý osvobodí
pokud
je puštěna z cely
zábleskem
vlastního myšlení

Jeho zástava
je kolapsem
nikoli nirvánou

Otisk tvého zadečku v písku
připomíná dvoukřídrou misku
nebo holubí křídla v letu
s tebou v náručí to snad nepopletu

ČERVENCOVÉ „HEJ MISTŘE!“

Tenkrát
když kradla se každá chvilka
chtěl jsem se dotýkat tvého těla
a ty taky jsi chtěla
v nás chvěla se každá žilka
šaty válely se bez ladu a skladu
v chaosu, co předchází tvoření
i toho, z něhož jsme zrozeni
zvuková kulisa spadla až na zahradu
Hej mistře
vstaň bystře!
Námi prostupovala jiná melodie
při agnus dei
zpaceni
resuscitovali jsme čas
v červencovém ději

Čas zase žije
nejen myšlenkami ve tvém klínu
tvá ňadra se ještě jemně chvějí
osel s volkem se potutelně smějí
kdesi v červencovém stínu

Co změni
utajené výpravy
v hlubinách noci
za hlasem
vyvolávajícím
levitaci přání
zasluhujících ochranu
před sebou samými

Závislost pohrdá nebezpečím

Vznášet se
je ale přirozené
že pane Chagalle

PRAVDA

je přítulný chameleón
lepkavým jazykem
vypuštěný freon
svěcený státníkem

Pravda je vítězů
píšících dějiny
utržené z řetězu
kterým je spoutáván nevinný

Pravda je hokyně
poptávky – nabídky
pravda je ve víně
když chybí servítka

Pravda je naivní
a taky protřelá
někdy i uklidní
pokud by zazněla

Pravda

je nahá dívka, zakletá do kamene
který tesáme tupými dláty
slova, co vítr nezažene
klekánice uchopí svými drápy

NESMĚLÉ REKVIEM

Tápavé útržky snů
toulavé myšlenky
bezúročně uložené
pod matrací času
odcházejícího
morseovkou střevíčků
neuspokojené milenky

Nesmělé rekviem
za očištěc
vyčpělých slov
letných pokání
čumila
dožínkového tance

NEVÍM PROČ

s postupujícím podzimem
tvá slova chřadnou
Možná smutkem po barvách
které větrný kolotoč
zakryje vlastním stínem
kam omšelé listy spadnou
a houpou se na vlnách
vzpomínek
jak plamínek
co žadoní
o tichou modlitbu
za všechny lásky
a znalce barev života
Možná pro chvílku zasnění
ne pro úlitbu
svázanou provázky
Žádná porota
nezmění
z barevných bodů obrázky
v tobě
ve mně

Jen občas, lehounce
se Pegas dotkne země

ROZCHOD

Plamínek zhas
královna přilbu připíná
zkouší ostří svého meče
z té bitvy v nás
čí vina – čí nevina
z té bitvy nikdo neuteče

Královna váhavě přichází
v duši má pološero
kůň pod oknem se nedočkavě vzpíná
z něžných rtů slova mrazí
řekly víc, než se mělo
Zůstal děs prázdného klína

Kam až se dá jít s nadějí
po bitvě hnedle každý generálem
šáškovi maršálskou hůl předají
Prométhea s danajským darem
v bažinách svádějí bludičky

Znavené královně
cinkají
na škorních rolničky

LETOKRUHY

Padaly stromy do rukou vorařů

Padaly stromy do rukou uhlířů

stromy padaly tesařům

na krovy

na prokleté šibenice

Padaly stromy pro teplo krbů

Jen génius houslařů

Svěcený Kubelíky

rozezní letokruhy

poselstvím

aranžérů teček mezi linkami